

Satte man den ned til f.eks. 0,7 pct. for Danmarks vedkommende, ja, så ville man stadig væk være nr. 2 efter Norge.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det glæder mig meget, at hvis man bruger sådan lidt mere folkelige termer, så kan man godt få Venstre til at reagere fornuftigt på miljøspørgsmål. Det synes jeg er en positiv ting. Det kvitterer jeg for.

Men dernæst vil jeg gerne sige til hr. Jens Hald Madsen, at det, der var pointen, var jo, at Danmark allerede i høj grad er i front, og jeg har ikke noget imod, at vi er endnu mere foregangsland, men Danmark er det land i Norden og i Europa, som gør mest. Det dokumenterer tallene sort på hvidt, og derfor synes jeg måske, det er lidt malplaceret, at man fra Venstres side begynder at inddrage problemer som, at vi skal tage fra ulandene for at komme endnu mere i forfront. Vi gør mere end svenskerne. Er det i og for sig ikke en ganske rimelig situation?

Og jeg synes, at vores diskussion i formiddag i høj grad drejede sig om, hvorvidt der ikke også var et problem med, hvor meget og hvor hurtigt de baltiske lande kan absorbere, og hvad det er, der går fra af gode projekter og ideer i ulandene.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for hans redegørelse og i øvrigt også den redegørelse, der er blevet sendt ud inden, som ikke blot var let læselig, men også var vidunderlig ærlig for en gangs skyld, idet den bl.a. gør op med den fordom, at alt i Øst- og Centraleuropa er sådan én stor masse, fordi de alle sammen har været under den samme slags styre. Man erkender, at det er forskellige nationer, og det var dog velsignet.

Jeg ville ønske, at de samme mennesker, som sidder og laver den slags rapporter, også sad med, når vi taler om EU og integrationen i EU, fordi dér mangler vi mange gange, at der er nogle, der accepterer, at de forskellige nationer også er forskellige. Nå, det var så et lille suk fra en, der også er EU-ordfører.

Lad mig sige om den her Øststøtte, at Fremskridtspartiet jo er modstander af, at vi bare giver ulandshjælp til højre og venstre og rundt omkring, og uden at der er nogen særlig kontrol med det hele. Men når vi taler om Øststøtten, når vi taler om Østersøregionen, har Fremskridtspartiet hele tiden sagt, at dette er vort

nærområde. Her kan vi gøre noget, som, om jeg så må sige, kan ses på miljøet. Vi ønsker et godt miljø for Østersøregionen, og her taler jeg ikke kun om det grønne miljø, som SF taler om, men jeg taler også om samarbejde.

Jeg taler om, som det så flot blev sagt fra hr. Jørgen Estrups side, hjælp til selvhjælp. Jeg taler om, at vi her har en mulighed for at give en hjælpende hånd med og derved få dobbelt udbytte af den indsats, vi gør, fordi vi måske forstår, hvad det er for slags mennesker, og vi forstår deres problemer, og vi har nemt ved at sætte os ind i deres tankegang. Og så er det alt sammen så nært og så vedkommende netop for Danmark, der ligger ved udsejlingen af Østersøen.

Så Fremskridtspartiet er stolt af at være med på den her motiverede dagsorden, der er blevet foreslået i dag. Vi synes, det er en god idé, at der kommer sammenhæng i strategien for Østersøområdet. Vi vil i den anledning gerne ønske udenrigsministeren til lykke med, at han overtager formandskabet for Østersørådet her pr. 1. juli, og så håbe på, at udenrigsministeren forstår og formår at koordinere de to formandskaber, han har på, samtidig med at han er udenrigsminister for Danmark, nemlig formandskabet for OSCE og formandskabet for Østersørådet.

Gad vide, om man ikke, når det nu er én og samme person, kunne få tingene til at hænge lidt sammen og derved også måske gøre en indsats, ikke så meget for de tre baltiske lande, som vi har talt så meget om i dag, og som vi er så enige om, men også for Kaliningradområdet.

For her tror jeg ikke, at Øststøtten er nok. Her tror jeg ikke, at EU har de store chancer. Men måske i samarbejde med OSCE har vi en chance, fordi vi taler om et område, som efter Forsvarskommissionens sidste besøg i Kaliningrad viser sig at være gået tilbage til lidt mindre demokratiske synspunkter, end de havde for blot et halvt år siden. Og så er det sagt meget ærligt og i hvert fald ikke overdrevet.

I det område er det tydeligt for enhver, at landbruget er gået totalt i stå, og så har de kun én indtægtskilde i hele det område, der hedder Kaliningrad, og det er militæret. Det er ikke nogen fornøjelig vision at have, i betragtning af at det er vores Østersøområde, og i betragtning af den ustabilitet, der rent faktisk eksisterer i toppen af det russiske samfund.

Der er andre grunde til, at vi også er glade for at være med på denne motiverede dagsorden, og det er, at man nu vil udarbejde en evaluering